

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki (sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi C. T. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt I ACa (...),
z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 lipca 2021 r.

skargę odrzuca.

UZASADNIENIE

W dniu 7 czerwca 2021 r. Sąd Apelacyjny w (...) przekazał Sądowi Najwyższemu pismo C. T. z dnia 3 marca 2021 r. zatytułowane „Zażalenie i skarga”, w którym domagał się stwierdzenia rażącej przewlekłości i bezczynności w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) o sygn. akt I ACa (...) oraz przyznania stosownego zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest

sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ten znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005, Nr 5, poz. 71 - zasada prawna). W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są bezskuteczne (postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 24 maja 2019 r., I NSP 27/19).

Z treści skargi nie wynikało, aby Skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c. Skarga wniesiona przez C. T. została złożona do Sądu Najwyższego bez udziału profesjonalnego pełnomocnika.

Skarżący, co prawda wniósł o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (s. 3 skargi), jednak wniosek ten Sąd Najwyższy uznaje za spóźniony, bowiem wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego do reprezentowania strony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym powinien być złożony przed upływem terminu do wniesienia środka zaskarżenia (art. 124 § 2 i 3 k.p.c.) we właściwym sądzie (art. 117 § 4 k.p.c.), którym nie jest Sąd Najwyższy.

W takim stanie rzeczy prowadzenie postępowania przed Sądem Najwyższym było niedopuszczalne i na podstawie art. 87¹ k.p.c. w zw. z art. 9 ust. 2 u.s.p. skargę należało odrzucić.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.